ΠΑΝΤΙΕΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Τραπεζίτες στην ομάδα σύνταξης, Εργοδοτικοί συνδικαλιστές στην επικύρωση

Μετά "βαΐων και κλάδων" υποδέχεται ο κλάδος τη νέα συλλογική σύμβαση που διατυμπανίζει η πλειοψηφία της ΟΤΟΕ. Για άλλη μια φορά, τελευταία στιγμή δηλαδή λίγο πριν τη λήξη της 3μηνης μετενέργειας, **οι εργοδοτικοί συνδικαλιστές συμφώνησαν σε αυτά που ήθελαν οι τραπεζίτες, ξεπουλώντας εντελώς τον κλάδο στην πιο κρίσιμη στιγμή του.**

Μάλιστα, η **ξεφτίλα** τους ήταν τέτοια αυτή τη φορά που δεν δίστασαν να πάρουν πίσω ακόμα και τη μια και μοναδική 24ωρη απεργία που είχαν προκηρύξει για τις 20 Μάρτη, προφανώς **γιατί τους το ζήτησαν τα αφεντικά τους**. Γιατί οι τραπεζίτες δεν ήθελαν ούτε μια ώρα απεργιακού αγώνα, θέλουν πλήρη εργασιακή ειρήνη και σιγή νεκροταφείου, ξορκίζουν τους αγώνες, είχαν διαισθανθεί την αγωνιστική ανάταση του κλάδου και οι πυροσβέστες της ΟΤΟΕ για άλλη μια φορά έκαναν καλά τη δουλειά τους.

Και ποια είναι αυτή η σύμβαση; Καταρχήν, ας γνωρίζουν οι συνάδελφοι ότι τόσο είχε **πρεμούρα** η ΟΤΟΕ να παρθεί απόφαση στο Γενικό Συμβούλιο της 18ης Μάρτη και να ακυρωθεί η απεργία 20/3, τόσο τους νοιάζουν οι δημοκρατικές διαδικασίες, που οι παρατάξεις που υποστήριξαν τη σύμβαση (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΟΙ) παρουσίασαν **προφορικά** τις διατάξεις της, δεν μοίρασαν καν γραπτό το κείμενο και δεν ήθελαν να δώσουν το λόγο στις παρατάξεις της μειοψηφίας, γελοιοποιώντας τη διαδικασία. Οπότε άγνωσται αι βουλαί της ΟΤΟΕ για αυτό που θα υπογραφεί στο τέλος. Την καλοστημένη αυτή παράσταση στο ΓΣ δεν θελήσαμε να νομιμοποιήσουμε, οπότε καταψηφίσαμε και αποχωρήσαμε μαζί με άλλους συναδέλφους.

- Πρώτο και σημαντικότερο είναι το θέμα της ρήτρας ενάντια στις απολύσεις, που φυσικά δεν υπήρξε. Το περίφημο ευχολόγιο για "βούληση για προστασία της απασχόλησης" μπήκε ξανά, είναι τόσο γενικό και άρα χειρότερο ως διατύπωση αυτή τη

φορά, και δεν προστατεύει από μαζικές απολύσεις, συγχωνεύσεις, κλεισίματα καταστημάτων, απόσχιση κλάδου που υπάρχουν στα σχέδια αναδιάρθρωσης των τραπεζών. Γι αυτό και η Τράπεζα Πειραιώς την Παρασκευή, την ημέρα δηλαδή που τα βρήκαν με την ΟΤΟΕ, ανακοίνωσε και σε νέα τμήματα που ασχολούνται με τη διαχείριση δανείων ότι θα μεταφερθούν σε fund πολύ σύντομα, μαζί με τα πακέτα που θα πουληθούν. Δηλαδή, περίπου 1500 εργαζόμενοι θα πάψουν να είναι τραπεζοϋπάλληλοι, αν υλοποιηθούν τα σχέδια της Πειραιώς. Τι θα απαντήσουν σε αυτούς τους εργαζόμενους; Γι αυτό και οι τραπεζίτες συνεχίζουν να διοχετεύουν στα οικονομικά ΜΜΕ πληροφορίες για μείωση χιλιάδων θέσεων εργασίας το 2019 και το 2020, με μαζικά κλεισίματα καταστημάτων. Αυτή είναι η περίφημη προστασία της απασχόλησης.

- Στο μισθολογικό, όλοι καταλαβαίνουν ότι η σταδιακή αποκατάσταση των απωλειών που διατυμπάνιζε η ομοσπονδία δεν ήρθε ούτε φέτος. Γιατί από το 10,5% των μειώσεων το 2013 ως το 0,5% υπάρχει μια απόσταση. Αν όλη η φασαρία έγινε γιατί οι τραπεζίτες πρότειναν 2 ευρώ από το 2020, ποιον πείθουν όταν εξασφάλισαν 5 ευρώ και μάλιστα σε 9 μήνες από τώρα (1/12, δηλ επίσης το 2020);; Η προπαγάνδα μπορεί να κάνει λόγο για 2,75%, όμως αυτό θα είναι στο τέλος της τριετίας για όσους αντέξουν να μείνουν στον κλάδο, κι έτσι οι τράπεζες ως το 2021 θα επιβαρυνθούν με τις τεράστιες αυξήσεις του 1%. Αλήθεια, το επίδομα ισολογισμού που δεν έχει καταργηθεί αλλά ανασταλεί υποτίθεται, να το ξεχάσουμε ε; Η αύξηση της φορολογίας από 1/1/2020 είναι σαφώς μεγαλύτερη από το 0,5%, οπότε δεν το λες και αυξήσεις αυτό με απλά μαθηματικά.
- Για τα δάνεια των συναδέλφων, ούτε καν προγράμματα διευκόλυνσης για τους συναδέλφους που δυσκολεύονται να είναι ενήμεροι. Στα στεγαστικά, 2% επιτόκιο όταν πελάτες έχουν δάνεια με επιτόκιο λίγο πάνω από 1%. Αυτά παθαίνεις όταν σκέφτεσαι εντελώς συντεχνιακά, και δεν καταγγέλεις τα ληστρικά επιτόκια και την τοκογλυφία των τραπεζών, έρχεται και η σειρά σου και μάλιστα το ομολογούν κυνικά οι τραπεζίτες: “αυτά δίνουμε στην κοινωνία, αυτά θα δίνουμε και στους τραπεζουπαλλήλους”.
- Για το ωράριο, δεν τέθηκε καν μείωση χρόνου εργασίας από πλευράς ΟΤΟΕ, (πχ 7ωρο), λόγω της ψηφιοποίησης. Η μείωση του ωραρίου συναλλαγών, που ήταν αίτημά μας τόσα χρόνια αφού αποδείχθηκε εντελώς εις βάρος των κατ/των από την αύξησή του το 2002, τώρα ήταν επιλογή των τραπεζιτών για να γλιτώσουν τα πρόστιμα της επιθεώρησης εργασίας.
- Το καλύτερο δε είναι η υπογραφή και με τη βούλα στην αξιολόγηση βάσει στόχων ανά μονάδα. Αυτό βέβαια ισχύει εδώ και χρόνια, το πέρασαν και στη σύμβαση και το παρουσιάζουν ως θετικό! Δηλαδή, ένα βήμα πιο κοντά στη σύνδεση μισθού και

παραγωγικότητας, ό,τι θέλει η εργοδοσία. Μα δεν έχουν ακούσει τους αγώνες των δημοσίων υπαλλήλων ενάντια στην αξιολόγηση, επειδή είναι η είσοδος των απολύσεων; Δεν είδαν την απόλυση εργαζομένων του ΟΤΕ πρόσφατα λόγω χαμηλής αξιολόγησης; Αντί να προασπίζουν τους κανονισμούς εργασίας και τη μη χειροτέρευσή τους (όπως έγινε στην Τρ. Αττικής τον Μάρτιο), υπογράφουν και την αλλαγή της αξιολόγησης, δουλεύοντάς μας δήθεν ότι μας προστατεύουν από τους ατομικούς στόχους.

- Κουβέντα φυσικά για τους χιλιάδες ενοικιαζόμενους εργαζόμενους που εργάζονται και αυξάνονται στις τράπεζες με μισθούς πείνας με το σύγχρονο δουλεμπόριο, τους χιλιάδες εργαζόμενους με ατομικές συμβάσεις και προγράμματα, που είναι οι μόνοι που προσλαμβάνονται στις τράπεζες πλέον και αντικαθιστούν τους εργαζόμενους που αποχωρούν με τις εθελούσιες. Είναι όλο και λιγότεροι αυτοί που “πιάνονται” από αυτή τη σύμβαση, και όλο και περισσότεροι οι ελαστικά εργαζόμενοι. Δηλαδή, για να μην είμαστε άδικοι, έγινε κουβέντα αλλά ήταν κυριολεκτικά μόνο αυτό: μια προφορική συμφωνία (εδώ γελάνε!) ότι δεν θα επεκταθεί η εξωτερίκευση εργασιών (outsourcing) στους κλάδους που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες…

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι. Καταλαβαίνουμε ότι πολλοί συνάδελφοι θα ένοιωσαν ανακούφιση. Αυτό έχουν καλλιεργήσει οι ξεπουλημένοι συνδικαλιστές, ότι μας αξίζει το ελάχιστο, το μη χείρον βέλτιστον, έρχεται ο Αρμαγγεδώνας κι αυτοί μας διασφαλίζουν δήθεν με συμβάσεις υποταγής και ήττας και πρέπει να τους χρωστάμε και χάρη.

Για την ανάγκη ανάληψης δράσης για την κλαδική πριν αρχίσει η μετενέργεια είχαμε προειδοποιήσει ήδη από το συνέδριο της ΟΤΟΕ το Νοέμβρη. Αλλά εκεί στον προγραμματισμό «δράσης» της, η ηγεσία είχε ως πρώτο ζήτημα στην ατζέντα της όχι την κλαδική σύμβαση αλλά την «εταιρική διακυβέρνηση», δηλαδή τη θέση των ίδιων στα διοικητικά συμβούλια των τραπεζών. Μέχρι να ’ρθει η αύξηση του 0,5% στους μισθούς, οι αποζημιώσεις και τα έξοδα παράστασης των μελών των ΔΣ δεν βλάπτουν… ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΟΙ αρνήθηκαν οποιαδήποτε δράση, επίτηδες άφησαν τελευταία στιγμή κολλημένοι στον τοίχο να δεχθούμε ως σωτηρία μια σύμβαση όπως όπως, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των τραπεζιτών.

Το πλαίσιο της ΟΤΟΕ ήταν τόσο γενικό κι αόριστο, χωρίς συγκεκριμένους στόχους (προστασία της απασχόλησης αντί για δέσμευση ενάντια σε απολύσεις – αποσχίσεις, αποκατάσταση των απωλειών αντί για συγκεκριμένα ποσοστά αυξήσεων – επαναφορά επιδομάτων πχ πολυετίας, ισολογισμού κλπ) ώστε το καθετί να μπορεί να παρουσιαστεί ως νίκη! Ενώ η απέναντι πλευρά έρχεται προετοιμασμένη και όλοι οι τραπεζίτες σε κοινή γραμμή να μη δώσουν τίποτα, η πλευρά των συγκεκριμένων παρατάξεων είναι σε γραμμή υποχώρησης, αρνείται το συντονισμό, την εμπλοκή των εργαζομένων με γενικές

συνελεύσεις, τον αγώνα και ένα πρόγραμμα δράσης, δεν θέλει να κερδίσουμε αλλά να χάσουμε. Αποδεικνύεται ότιχωρίς αγώνα μόνο τέτοιες συμβάσεις μπορούν να υπογραφούν, ακίνδυνες για τους εργοδότες και αρνητικές για τους εργαζόμενους.

Πάντως, η πραγματικότητα είναι ότι η χειροτέρευση στα δικαιώματά μας είναι τόσο μεγάλη και ραγδαία, και με την προηγούμενη κλαδική σύμβαση και με αυτήν, που γι αυτό χιλιάδες συνάδελφοι φεύγουν μαζικά από τον κλάδο με τις εθελούσιες, μεταξύ των οποίων και πολλοί νέοι. Γιατί νοιώθουν φόβο και τρομοκρατία, και όχι ασφάλεια όπως δήθεν παρουσιάζουν οι υποταγμένοι συνδικαλιστές, γιατί δεν βλέπουν αντιδράσεις στα σχέδια των τραπεζιτών. Κι εμείς θέλουμε την άθληση και τα πολιτιστικά δρώμενα από τα συνδικάτα, αλλά δεν βάζουμε το τέννις και το βόλει πάνω από την προστασία της μητρότητας στις εργαζόμενες των τραπεζών, που δεν εφαρμόζεται ακόμα στην Τράπεζα Πειραιώς για παράδειγμα.

Αλήθεια, θα τολμήσουν τώρα να περάσουν από τους ίδιους χώρους δουλειάς που έβγαζαν τους πύρινους λόγους να εισπράξουν τη γιούχα; Να υποθέσουμε ότι θα αφήσουν διαλυμένα τα νομαρχιακά παραρτήματα, μέχρι την επόμενη 3ετία;

Καμία **εξουσιοδότηση στους συμβιβασμένους** συνδικαλιστές να υπογράψουν αυτό το άθλιο κείμενο. **Όσο πιο γρήγορα απαλλαγούμε από αυτούς**, οργανωθούμε και αποφασίσουμε να διεκδικήσουμε τη ζωή που μας αξίζει ενάντια σε αυτούς που μας κλέβουν καθημερινά, τόσο καλύτερα για εμάς και τα δικαιώματά μας.